

Kesä taittoi talven vallan,

nurmi kurkisti kulosta,

avautuivat puiden silmut,

multa tuoksui auran alla,

kuului lintujen liverrys,

kurjet soilla soittelivat

joutsenet pesäsijoilla.

Ulkona kesän koreus,

lämmön ja valon kuherrus.

Entä mielen maisemassa?

Vielä viipyi kylmän kohme

syvissä ajatuksissa

pohjalla salatun mielen.

Sentään on ovi raolla

lämmön leuhahtaa sisälle

kamariin melankolian.

Sitä hartaasti odotan

enkä heitä toivoani.

Lohtua tuo laulajalle

kallis, kantava ajatus:

Elämä on arvokasta

alaspäinkin astuessa.